

OWCZAREK PIRENEJSKI O GŁADKIEJ KUFIE

(Berger des Pyrénées a face rase)

Kraj pochodzenia: Francja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 13.03.2001

Użytkowanie: Pies owczarski.

Klasyfikacja FCI: Grupa 1 - Psy pasterskie i zaganiające.
Seksja 1 - Psy pasterskie.
Próby pracy wymagane.

RYS HISTORYCZNY:

Ta odmiana owczarka pirenejskiego najczęściej spotykana była u podnóża Pirenejów i „nadzwyczaj ceniona przez handlarzy bydła i koni”.

(Bernard S'Nac-Lagrange w roczniku klubu z 1927 roku).

Charakterystyczne cechy, wyróżniające tę odmianę spośród pozostałych owczarków pirenejskich, spowodowały, że w pochodzących z lat dwudziestych wzorcach opisana została oddzielnie.

WYGLĄD OGÓLNY:

Owczarek pirenejski o gładkiej kufie jest w ogólnych zarysach podobny do owczarka pirenejskiego z włosiem dłuższym.

WAŻNE PROPORCJE:

Mózgoczaszka mniej więcej tak samo szeroka, jak długa.

Kufa nieco krótsza od mózgowczy, ale dłuższa, niż u psów z włosiem dłuższym.

Długość tułowia niemal równa wysokości w kłębie.

Odległość od łokci do podłoża większa, niż połowa wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE - TEMPERAMENT:

Żywy, układny pies, niekiedy nieufny wobec obcych.

GŁOWA:

Porośnięta krótkim, gładkim włosiem, stąd nazwa tej odmiany. Kufa nieco dłuższa niż u psów o włosie długim i półdługim.

TUŁÓW:

Nieco krótszy niż u owczarków długowłosych, niemal kwadratowy.

KOŃCZYNY:

Porośnięte gładkim włosiem, z niewielkimi piórami na przednich nogach i portkami na udach.

Kątowanie kończyn jest u psów tej odmiany bardziej strome.

CHODY:

Owczarek pirenejski o gładkiej kufie porusza się krokiem krótszym, niż jego długowłosa kuzynka.

OKRYWA WŁOSOWA:

Na tułowiu włos jest co najwyżej półdługi; najdłuższy na szyi i kłębie (6-7 cm) i grzbiecie (4-5 cm).

WZROST:

Wysokość w kłębie:	psy	40 - 54 cm,
	suki	40 - 52 cm.

WADY:

Wszystkie odstępstwa od tego, co podano powyżej, powinny być traktowane jako wady, powodujące odpowiednie obniżenie oceny.

Wady i wady dyskwalifikujące są takie same, jak u odmiany długowłosej, z wyjątkiem tych, które odnoszą się do sierści i proporcji. Każdy pies, wykazujący wyraźne deformacje budowy i zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

UWAGA:

Samce muszą mieć dwa, prawidłowo wykształcone jądra, całkowicie umieszczone w worku mosznym.